

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/460/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914205612
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914205612.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: JUDr. Eva Plichtová, so sídlom kancelárie V. XXXX, XXX XX O. H., správca konkurznej podstaty úpadcu: UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom 031 04 Veterná Poruba 134, IČO: 36 172 669, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom V. XXXX, XXX XX O. H., proti žalovanému v 1/ rade: Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, žalovanému v 2/ rade: IV. Capital, a.s., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 44 179 596, obidvaja zastúpení právnou zástupkyňou Mgr. Zlatou Hunčagovou, advokátkou, so sídlom V. XXXX, XXX XX O. H., v konaní o zaplatenie 1.665.535,35 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 1/ rade a žalovaného v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.8.2014, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného v 1/ rade v podaní zo dňa 17.10.2014 proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.8.2014 o d m i e t a .

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.8.2014 vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade p o t v r d z u j e .

Žalovaní v 1/ a v 2/ rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 5.792,79 Eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jozefa Poláka, advokáta, so sídlom V. XXXX, XXX XX O. Kubín.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným v 1/ a v 2/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.665.535,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 1.036.872,85 Eur od 1.6.2011 do 20.1.2011, zo sumy 976.872,85 Eur od 21.1.2011 do 18.2.2011, zo sumy 944.372,85 Eur od 19.2.2011 do 9.3.2011, zo sumy 938.372,85 Eur od 10.3.2011 do 11.3.2011, zo sumy 928.372,85 Eur od 12.3.2011 do 25.3.2011, zo sumy 918.372,85 Eur od 26.3.2011 do 4.4.2011, zo sumy 903.372,85 Eur od 5.4.2011 do 23.5.2011, zo sumy 873.372,85 Eur od 24.5.2011 do 27.5.2011, zo sumy 853.372,85 Eur od 28.5.2011 do 6.6.2011, zo sumy 836.372,85 Eur od 7.6.2011 do 15.6.2011, zo sumy 798.942,85 Eur od 16.6.2011 do 20.6.2011, zo sumy 791.942,85 Eur od 21.6.2011 do 28.6.2011, zo sumy 786.942,85 Eur od 29.6.2011 do 4.7.2011, zo sumy 759.942,85 Eur od 5.7.2011 do 20.7.2011, zo sumy 742.942,85 Eur od 21.7.2011 do 4.8.2011, zo sumy 732.942,85 Eur od 5.8.2011 do 12.8.2011, zo sumy 723.942,85 Eur od 13.8.2011 do 16.8.2011, zo sumy 707.942,85 Eur od 17.8.2011 do 7.9.2011, zo sumy 348.597,24 Eur od 8.9.2011 do 16.10.2012, zo sumy 17.091.79 Eur od 25.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 120.450 Eur od 25.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 35.373,63 Eur od 17.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 167.900 Eur od 17.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 91.250 Eur od 5.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 244.586,29 Eur od

13.6.2010 do 30.11.2010, zo sumy 85.143,11 Eur od 1.12.2010 do 24.5.2012, zo sumy 138.247 Eur od 5.7.2010 do 24.5.2012, zo sumy 115.663,08 Eur od 25.5.2012 do 31.12.2012, zo sumy 104.254,05 Eur od 12.7.2010 do 13.4.2012, zo sumy 63.254,05 Eur od 14.4.2012 do zaplattenia, zo sumy 127.146,66 Eur od 15.7.2010 do zaplattenia, zo sumy 27.031,70 Eur od 10.9.2009 do zaplattenia, zo sumy 39.842,13 Eur od 10.9.2010 do zaplattenia, zo sumy 69.416,63 Eur od 15.9.2010 do zaplattenia, zo sumy 44.113,66 Eur od 16.10.2010 do zaplattenia, zo sumy 39.658,33 Eur od 16.10.2010 do zaplattenia, zo sumy 66.094,55 Eur od 16.10.2010 do zaplattenia, zo sumy 20.487,04 Eur od 30.11.2010 do zaplattenia, zo sumy 81.873,32 Eur od 1.12.2010 do zaplattenia, zo sumy 23.187,34 Eur od 1.12.2010 do zaplattenia, zo sumy 8.878,88 Eur od 1.1.2011 do zaplattenia, zo sumy 59.735,06 Eur od 1.1.2011 do zaplattenia, zo sumy 83.378,77 Eur od 1.1.2011 do zaplattenia, zo sumy 8.756,96 Eur od 1.2.2011 do zaplattenia, zo sumy 8.895,13 Eur od 15.1.2011 do zaplattenia, zo sumy 2.698,92 Eur od 15.1.2011 do zaplattenia, zo sumy 84.586,05 Eur od 3.3.2011 do zaplattenia, zo sumy 4.049,17 Eur od 31.3.2011 do zaplattenia, zo sumy 1.804,76 Eur od 31.3.2011 do zaplattenia, zo sumy 129.619,62 Eur od 31.3.2011 do zaplattenia, zo sumy 90.537,58 Eur od 31.3.2011 do zaplattenia, zo sumy 40.370,40 Eur od 13.4.2011 do zaplattenia, zo sumy 22.230,84 Eur od 10.5.2011 do zaplattenia, zo sumy 40.464,22 Eur od 10.5.2011 do zaplattenia, zo sumy 33.118,16 Eur od 10.5.2011 do zaplattenia a zo sumy 12.240 Eur od 21.6.2011 až do zaplattenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Ďalej okresný súd uložil žalovaným v 1/ a v 2/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 13.584,14 Eur, a zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok vo výške 33.193,50 Eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Podľa žaloby sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1/ a v 2/ rade zaplatiť žalobcovi sumu 1.665.535,35 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.7.2011 uzavrel úpadca ako veriteľ so žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom a so žalovaným v 2/ rade ako ručiteľom Dohodu o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa, v ktorej žalovaný v 1/ rade uznal čo do dôvodu a výšky svoj peňažný záväzok voči žalobcovi. Peňažný záväzok žalovaného v 1/ rade vyplývajúci z neuhradených faktúr podľa dohody predstavoval celkovú sumu 2.966.799,31 Eur. Žalovaný v 1/ rade sa zaviazal uhradiť žalobcovi dlžnú sumu v termíne do 31.7.2011. Jednalo sa o faktúry: notárska zápisnica č. 459/09 na sumu 1.036.872,85 Eur splatná 31.5.2010, penalizačná faktúra č. PE/09-002 na sumu 17.091,79 Eur splatná 24.6.2009, penalizačná faktúra č. PE/9-003 na sumu 120.450 Eur splatná 24.6.2009, penalizačná faktúra č. PE/9-004 na sumu 35.373,63 Eur splatná 16.9.2009, penalizačná faktúra č. PE/9-005 na sumu 167.900 Eur splatná 16.9.2009, penalizačná faktúra č. PE/9-006 na sumu 91.250 Eur splatná 4.11.2009, faktúra č. 13/2010 zostatok vo výške 85.143,11 Eur splatná 11.6.2010, faktúra č. 15/2010 na sumu 138.247 Eur splatná 4.7.2010, faktúra č. 16/2010 na sumu 104.254,05 Eur splatná 11.7.2010, faktúra č. 19/2010 na sumu 127.146,66 Eur splatná 14.7.2010, faktúra č. 21/2010 na sumu 27.031,70 Eur splatná 9.9.2010, faktúra č. 23/2010 na sumu 39.842,13 Eur splatná 9.9.2010, faktúra č. 24/2010 na sumu 69.416,63 Eur splatná 14.9.2010, faktúra č. 25/2010 na sumu 44.113,66 Eur splatná 15.10.2010, faktúra č. 26/2010 na sumu 39.658,33 Eur splatná 15.10.2010, faktúra č. 27/2010 na sumu 66.094,55 Eur splatná 15.10.2010, faktúra č. 29/2010 na sumu 20.487,04 Eur splatná 29.11.2010, faktúra č. 30/2010 na sumu 81.873,32 Eur splatná 30.11.2010, faktúra č. 31/2010 na sumu 23.187,34 Eur splatná 30.10.2010, faktúra č. 33/2010 na sumu 8.878,88 Eur splatná 31.12.2010, faktúra č. 34/2010 na sumu 59.735,06 Eur splatná 31.12.2010, faktúra č. 35/2010 na sumu 83.378,77 Eur splatná 31.12.2010, faktúra č. 37/2010 na sumu 8.756,96 Eur splatná 31.1.2011, faktúra č. 38/2010 na sumu 8.895,13 Eur splatná 14.1.2011, faktúra č. 39/2010 na sumu 2.698,92 Eur splatná 14.1.2011, faktúra č. 01/2011 na sumu 84.586,05 Eur splatná 2.3.2011, faktúra č. 05/2011 na sumu 4.049,17 Eur splatná 30.3.2011, faktúra č. 06/2011 na sumu 1.804,76 Eur splatná 30.3.2011, faktúra č. 07/2011 na sumu 129.619,62 Eur splatná 30.3.2011, faktúra č. 08/2011 na sumu 90.537,58 Eur splatná 30.3.2011, faktúra č. 09/2011 na sumu 40.370,40 Eur splatná 12.4.2011, faktúra č. 10/2011 na sumu 22.230,84 Eur splatná 9.5.2011, faktúra č. 11/2011 na sumu 40.464,22 Eur splatná 9.5.2011, faktúra č. 12/2011 na sumu 33.118,16 Eur splatná 9.5.2011 a faktúra č. 13/2011 na sumu 12.240 Eur splatná 20.6.2011. Podľa článku IV. dohody žalovaný v 2/ rade vyhlásil, že uspokojí pohľadávku žalobcu vo výške dlžnej sumy v prípade jej neuhradenia žalovaným v 1/ rade podľa dohodnutých podmienok, teda jednorazovou splátkou v termíne do 31.7.2011. Žalovaný v 1/ rade dlžnú sumu podľa článku II bod 1 uhradil len čiastočne, a to: faktúru č. NZ 459/09 uhradil v celom rozsahu nasledovne - dňa 20.1.2011 sumu 60.000 Eur, dňa 18.2.2011 sumu 32.500 Eur, dňa 9.3.2011 sumu 6.000 Eur, dňa 11.3.2011 sumu 10.000 Eur, dňa 25.3.2011 sumu 10.000 Eur, dňa 4.4.2011 sumu 3.000 Eur, dňa 5.4.2011 sumu 12.000 Eur, dňa 23.5.2011 sumu 30.000 Eur, dňa 27.5.2011 sumu 20.000 Eur, dňa 6.6.2011 sumu 17.000 Eur, dňa 15.6.2011 sumu 30.430 Eur, dňa

16.6.2011 sumu 7.000 Eur, dňa 20.6.2011 sumu 7.000 Eur, dňa 28.6.2011 sumu 5.000 Eur, dňa 4.7.2011 sumu 27.000 Eur, dňa 20.7.2011 sumu 17.000 Eur, dňa 4.8.2011 sumu 10.000 Eur, dňa 12.8.2011 sumu 9.000 Eur, dňa 16.8.2011 sumu 16.000 Eur, dňa 7.9.2011 sumu 359.345,61 Eur a dňa 16.10.2011 sumu 348.597,24 Eur. Zostatok faktúry č. 13/2010 vo výške 85.143,11 Eur uhradil dňa 24.5.2012. Faktúru č. 15/2010 uhradil v celom rozsahu, a to nasledovne - dňa 24.5.2012 sumu 22.583,92 Eur a dňa 31.12.2012 sumu 115.663,08 Eur a z faktúry č. 16/2010 uhradil sumu 41.000 Eur dňa 13.4.2012. Nakoľko žalovaný v 1/ rade nezaplatil dlžnú sumu žalobcovi v plnej výške a včas napriek opakovaným písomným výzvam, žalobca vyzval žalovaného v 2/ rade, aby uspokojil pohľadávku namiesto dlžníka, t.j. žalovaného v 1/ rade. Žalovaný v 2/ rade svoj záväzok nesplnil. Žalovaní v 1/ a v 2/ rade sa tak dostali do omeškania so zaplatením jednotlivých dlžných čiastok. Žalobca si uplatnil okrem nároku na zaplatenie dlžnej sumy aj nárok na úroky podľa článku III. Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.7.2011 vo výške 0,05% denne z jednotlivých dlžných súm.

K podanej žalobe sa žalovaní v 1/ a v 2/ rade písomne nevyjadrili. Okresný súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 20.8.2014 v neprítomnosti žalovaného v 1/ rade, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané podľa § 48 ods. 2 O.s.p., a tiež v neprítomnosti žalovaného v 2/ rade, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p.

S poukazom na vykonané dokazovanie a za aplikácie ust. § 536 ods. 1, 2, 3, § 323 ods. 1, § 324 ods. 1, § 340 ods. 1, 2 a ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka mal okresný súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná čo do základu aj výšky. Spoločnosť UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom Dénešova 81, Košice (v súčasnej dobe Veterná Poruba 134) uzatvorila so žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom a so žalovaným v 2/ rade ako ručiteľom dohodu o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa. Žalovaný v 1/ rade v zmysle ust. § 323 Obchodného zákonníka touto dohodou uznal čo do dôvodu aj výšky svoj záväzok voči tejto spoločnosti vyplývajúci z faktúr vystavených na základe stavebných prác vykonaných podľa Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009 v celkovej sume 2.966.799,31 Eur a zaviazal sa ho uhradiť v prospech tejto spoločnosti do 31.7.2011. Žalovaný v 2/ rade ako ručiteľ vyhlásil, že pohľadávku veriteľa uspokojí v prípade, ak ju dlžník neuhradí v dohodnutej výške. V článku III. veriteľ a dlžník dohodli, že v prípade omeškania s úhradou bude dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy až do zaplatenia. Žalovaný v 1/ rade ako dlžník a žalovaný v 2/ rade ako ručiteľ splnili svoj záväzok iba čiastočne, žalovaný v 2/ rade naposledy uhradil sumu 41.000 Eur. Žalovaní v 1/ a v 2/ rade plnili vzniknutý záväzok, čím uznali svoj dlh čo do dôvodu aj výšky. Nakoľko zvyšok dlžnej sumy neuhradili v prospech žalobcu, okresný súd ich vo výrokovvej časti rozsudku zaviazal povinnosťou dlžnú sumu zaplatiť. Zároveň okresný súd priznal žalobcovi aj dohodnutý 0,05% úrok z omeškania denne z jednotlivých dlžných súm od prvého dňa po splatnosti tej - ktorej faktúry až do zaplatenia dlžnej čiastky. Žalovaní v 1/ a v 2/ rade tým, že dlžné sumy na základe vystavených faktúr v lehotách ich splatnosti neuhradili, dostali sa dňom nasledujúcim po splatnosti do omeškania s peňažným plnením, pričom výška úroku z omeškania bola dohodnutá v článku III. dohody o uznaní záväzku. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti žalovaným v 1/ a v 2/ rade, ktorí vo veci úspech nemali. Priznané trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu, účasť na pojednávaní) vo výške 3 x 3.753,17 Eur spolu s režijným paušálom 3 x 8,04 Eur. Ďalej bola priznaná náhrada právneho zástupcovi za stratu času za dve polhodiny po 13,40 Eur a náhrada cestovných výdavkov spolu vo výške 9,69 Eur. Z uplatnenej odmeny okresný súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu tiež DPH vo výške 20% a celkové trovy právneho zastúpenia boli priznané vo výške 13.584,14 Eur. Zároveň okresný súd rozhodol aj o povinnosti žalovaných v 1/ a v 2/ rade zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh vo výške 33.193,50 Eur s ohľadom na skutočnosť, že žalobca bol oslobodený od platenia súdneho poplatku, a preto v zmysle ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov prešla poplatková povinnosť na žalovaných. Okresný súd povinnosť zaplatiť dlžnú sumu, trovy konania a súdny poplatok uložil žalovaným v 1/ a v 2/ rade s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní v 1/ a v 2/ rade v podaní zo dňa 17.10.2014. Odvolanie odôvodnili tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, súd prvého stupňa

dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. K doručovaniu rozsudku žalovanému v 1/ rade uviedli, že rozsudok mu bol doručený v zmysle § 48 ods. 2 O.s.p. dňa 02.10.2014. Okresný súd najskôr zásielku doručoval na adresu Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, odkiaľ sa vrátila ako nedoručená. Zo spisu vyplývalo, že okresnému súdu bola známa iná adresa žalovaného v 1/ rade, a to Mostová 14, 034 01 Ružomberok, na ktorú zásielku opakovane zasielal a z ktorej sa vrátila ako nedoručená dňa 29.09.2014. Keďže sa jedná o adresu žalovaného v 1/ rade uvedenú v obchodnom registri, fikcia doručenia nastala po troch dňoch od vrátenia zásielky okresnému súdu, t.j. dňa 02.10.2014. Žalovaný v 1/ rade tak odvolanie podal v zákonnej lehote. Medzi žalovaným v 1/ rade a v 2/ rade je vzťah dlžníka a ručiteľa, a teda podľa ust. § 91 ods. 2 O.s.p. a ust. § 212 ods. 2 písm. c) O.s.p. ide o také spoločné práva a povinnosti, kde úkony jedného z nich platia aj pre druhého.

K napadnutému rozsudku okresného súdu odvolatelia uviedli, že okresný súd vychádzal výlučne z dôkazov predložených žalobcom, a to z Notárskej zápisnice NZ č. 459/09, vystavených faktúr, z Dohody o uznaní záväzku a jednej kópie výpisu z účtu a priznal žalobcovi požadovaný nárok v celom rozsahu, hoci z týchto dôkazov nevyplýval, dokonca je s nimi v rozpore. Žalobca uviedol, že sa jedná o nárok vzniknutý z titulu vykonaných prác v zmysle zmluvy o dielo na diele Kubínske terasy. Toto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko v zmysle Dohody zo dňa 15.07.2011 je prvou položkou uznaných záväzkov Notárska zápisnica NZ č. 459/09. Nejedná sa o nárok vzniknutý voči žalovanému v 1/ rade titulom vykonaných prác, ani o faktúru. Touto notárskou zápisnicou bola spísaná zmluva o postúpení pohľadávok vo výške istiny v sume 1.036.872,85 Eur, ktorú spoločnosť UNISTAV HSV spol. s.r.o. postúpila na žalovaného v 1/ rade ako nového veriteľa, za toto postúpenie sa žalovaný v 1/ rade zaviazal zaplatiť odplatu vo výške 1.036.872,85 Eur. Záväzok v zmysle Dohody zo dňa 15.07.2011 bol v čase spísania dohody už z veľkej časti uhradený, čo sa týkalo najmä Notárskej zápisnice NZ č. 459/09. Táto skutočnosť vyplývala aj z tvrdenia žalobcu, ktorý uviedol, že tento záväzok bol uhradený v celom rozsahu, a to platbami zo dňa 20.01.2011 až 04.07.2011 vo výške 276.930 Eur. Táto skutočnosť rozporuje predloženú Dohodu zo dňa 15.07.2011 ako takú, a teda z tohto dôkazu nebolo možné vychádzať pri posudzovaní nároku žalobcu. Vo vzťahu k požadovanému úroku z omeškania odvolatelia uviedli, že pri úroku z omeškania zo sumy 1.036.872,85 Eur od 01.06.2011 do 20.01.2011, sa jedná o nelogické vyčíslenie úroku z omeškania, nakoľko takéto omeškanie reálne nie je možné, čo však prvostupňový súd úplne nekriticky a nesprávne prevzal do výroku rozhodnutia. Okresný súd priznal úrok z omeškania z Notárskej zápisnice NZ č. 459/09 aj za obdobie pred dátumom 31.05.2011, hoci až tento dátum je uvedený ako dátum splatnosti v Dohode zo dňa 15.07.2011. Ide o rozpor, ktorý okresný súd nevysvetlil. Okrem toho úrok z omeškania bol v Dohode zo dňa 15.07.2011 dohodnutý vo výške 0,05 % denne, avšak len zo sumy omeškaných faktúr, a teda takéto výška úroku z omeškania sa nevzťahovala na Notársku zápisnicu NZ č. 459/09. Ďalšie položky v zozname uznaných záväzkov sú penalizačné faktúry č. PE/09-002 až PE/09-006. Opätovne sa tak nejedná o záväzky vzniknuté na základe dodania prác na diele Kubínske terasy. Z textu faktúr vyplývajú výrazné nezrovnalosti, a to, že faktúry boli vystavené na základe Zmluvy o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009, pričom však dátumy vystavenia faktúr boli z dní 04.05.2009 až 20.10.2009, teda ešte pred uzavretím tejto zmluvy. Ďalšia nezrovnalosť je pri faktúre č. PE/09-003 za náhradu škody za obdobie od 27.03.2009 až 31.05.2009, pričom faktúra je vystavená s dátumom 04.05.2009, teda v čase, kedy ešte nebolo možné predpokladať vznik škody, až do 31.05.2009. Ďalšími penalizačnými faktúrami boli fakturované „penále“ za doteraz neuhradené faktúry, pričom nie je zrejmé, čo sa pod pojmom „penále“ myslí. Pravdepodobne sa jedná o úroky z omeškania, z ktorých sú následne žiadané ďalšie úroky z omeškania, čo zákon nepripúšťa. Penalizačné faktúry tak nepreukazujú nárok žalobcu na zaplatenie nimi fakturovaných súm a je z nich možné usudzovať na celkovú nevierohodnosť Dohody zo dňa 15.07.2011, resp. na skutočnosť, že uznaný nárok v čase uznania neexistoval. Žalobca nepredložil nijaký dôkaz o tom, kedy žalovaní v 1/ a v 2/ rade uskutočnili čiastočné úhrady, okrem jedného výpisu z účtu. Priznanie úroku z omeškania za jednotlivé obdobia preto žalovaní považujú za neopodstatnené, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Spochybnením záväzku uvedeného v Dohode zo dňa 15.07.2011 sa preukázalo, že záväzok v uznanom rozsahu netrval v čase uznania (§ 323 ods. 1 Obchodného zákonníka). Vzhľadom k tomu, že žalobca nepredložil iný taký dôkaz, z ktorého by vyplýval jeho nárok (napr. podpísané súpisu vykonaných prác, záznamy zo stavebného denníka, odovzdávací protokol...), mal okresný súd nárok zamietnuť v celom rozsahu.

Odvolatelia ďalej namietali, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, pričom žalovaní poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010. Z vykonaného dokazovania nevyplývali viaceré skutočnosti, z ktorých okresný súd vychádzal vo svojom odôvodnení, napr. že

žalovaný záväzok sa stal splatným, resp. kedy. V Dohode zo dňa 15.07.2011 je uvedené, že dlžník sa zaväzuje splatiť dlžnú sumu do 31.07., avšak bez uvedenia roku. Prvostupňový súd v odôvodnení ustálil, že suma bola splatná do 31.07.2011. Táto informácia však z vykonaného dokazovania nevyplývala, a takéto odôvodnenie rozsudku je preto vadou konania. Rovnako tak z dokazovania nevyplýval záver, že spoločnosť UNISTAV HSV spol. s r.o., vykonala na základe Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009 stavebné práce riadne a včas, za čo vystavila faktúry špecifikované v dohode o uznaní záväzku. Podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu SR má byť odôvodnenie rozsudku výkladom opodstatnenosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku, pričom účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozsudku. S týmito požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok dôvodov rozhodnutia, ale aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, teda, keď právne závery zo skutkových zistení nevyplývajú. Porušením uvedeného práva účastníka sa mu odníma možnosť skutkovo a právne argumentovať, a teda sa odníma možnosť konať pred súdom. Keďže uvedené skutočnosti spochybňujú platnosť záväzku dlžníka čo do jeho obsahu, rozsahu, ako aj právneho titulu zabezpečeného záväzku, vzťahujú sa uvádzané odvolacie dôvody tak na žalovaného v 1/ rade, ako aj na žalovaného v 2/ rade, nakoľko ručením podľa ust. § 304 ods. 1 Obchodného zákonníka možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť. Okrem týchto odvolacích dôvodov na strane žalovaného v 2/ rade nastala aj vada pri doručovaní súdnych zásielok, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Jedná sa o nedostatky pri doručení predvolania a návrhu na začatie konania žalovanému v 2/ rade, ktorý mal zabezpečenú službu doposielania listových zásielok z adresy Podhora 26, 034 01 Ružomberok na adresu Nemocničná 3333, 026 01 Dolný Kubín, a takýmto postupom mu podľa súdneho spisu zásielka bola aj doručovaná. Žalovaný v 2/ rade zásielky z adresy v Dolnom Kubíne riadne preberá. Zásielka, ktorou mu bolo doručované predvolanie a návrh na začatie konania, bola na pošte Dolný Kubín 1 uložená dňa 25.07.2014 a odosielateľovi bola ako neprevzatá v odbernej lehote vrátená dňa 12.08.2014. Týmto postupom došlo k porušeniu predpisov o doručovaní listových zásielok. Podľa Poštových podmienok, Všeobecná časť, článok 21 si adresát môže zásielku uloženú na pošte prevziať počas plynutia odbernej lehoty, ktorá je 18 kalendárnych dní, pričom do tejto lehoty sa nezapočítava deň oznámenia o uložení zásielky na pošte. Z internetového výpisu o sledovaní zásielok je zrejme, že zásielka bola vrátená odosielateľovi dňa 12.08.2014, pričom však mala byť takto vrátená až 13.08.2014 (18 dní od jej uloženia na pošte dňa 25.07.2014). Uvedeným postupom nastala vada v doručení predvolania na pojednávanie, a tiež vada pri doručovaní návrhu na začatie konania spolu s príslušnými poučeniami súdu.

Žalovaní ďalej v nadväznosti na spochybňované skutočnosti a s ohľadom na spochybnenie uznania záväzku žalovaným v 1/ rade v Dohode zo dňa 15.07.2011, vzniesli z opatrnosti námietku premlčania istiny a príslušenstva (bez ohľadu na to, aby sa to dalo považovať za uznanie nároku), a to voči pohľadávkam z faktúr č. PE/09-002, PE/09-003, PE/09-004, PE/09-005, PE/09-006, 13/2010, 15/2010, 16/2010, 19/2010 a z opatrnosti aj z NZ 459/2009. Čiastočné úhrady týchto faktúr, ktoré by sa dali považovať za predĺženie splatnosti, žalobca nepreukázal. Žalovaní tak navrhli, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaní zároveň v podanom odvolaní navrhli prerušiť konanie v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. z dôvodu, že na Okresnom súde Dolný Kubín bolo dňa 12.05.2014 začaté súdne konanie, vedené pod sp. zn. 9Cb/32/2014, medzi účastníkmi IV. Capital, a.s., a JUDr. Evou Plichtovou, správkyňou konkurznej podstaty úpadcu UNISTAV HSV spol. s r.o.. Predmetom tohto konania je určenie, že nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom z dôvodu, že pohľadávky, ktoré úpadca eviduje ako nezaplatené, už v skutočnosti zaplatené boli, o čom sa vykoná dokazovanie.

Okresný súd Ružomberok uznesením č.k. 2Cb/7/2014-213 zo dňa 13.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.12.2014, zamietol návrh žalovaných v 1/ a v 2/ rade na prerušenie konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť. Okresný súd v procese, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, postupoval v súlade so zákonom, neporušil žiadne z ustanovení O.s.p. a dospel k správne právnemu záveru, že nárok uplatnený v konaní je plne dôvodný. Prvostupňový súd riadne a vyčerpávajúcym spôsobom v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil svoje rozhodnutie, pričom poukázal na relevantnú právnu úpravu. Žalobca poukázal na to, že odvolanie zo strany žalovaného v 1/ rade bolo podané po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na jeho podanie. Nemožno sa stotožniť s názorom žalovaného v 1/ rade, že mu rozsudok bol doručený až dňa

02.10.2014. Okresný súd rozsudok doručoval žalovanému v 1/ rade na adresu zapísanú ako sídlo v obchodnom registri, t.j. Podhora 26, Ružomberok, pričom zásielka sa vrátila ako nedoručená. Na tretí deň od vrátenia zásielky nastala fikcia doručenia v zmysle ust. § 48 ods. 2 O.s.p. a začala plynúť lehota na podanie odvolania. Skutočnosť, že okresný súd následne opätovne doručoval rozsudok žalovanému v 1/ rade na inú adresu než tú, ktorá je zapísaná v obchodnom registri, na fikciu doručenia nemá žiadny vplyv. Žalobca tak navrhol odvolanie žalovaného v 1/ rade odmietnuť ako oneskorene podané.

Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že pojednávanie vo veci dňa 20.08.2014 bolo vykonané v neprítomnosti žalovaných v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Žalovaným bol návrh na začatie konania riadne doručený a ani jeden zo žalovaných sa k návrhu nevyjadril. Dôkazy predkladané žalovanými v odvolaní sú účelové, v snahe umelo predlžovať konanie. Občiansky súdny poriadok pritom pripúšťa skutočnosti a dôkazy v odvolacom konaní len v obmedzenom rozsahu. Účastník zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v konaní pred súdom prvého stupňa. V prejednávanom prípade dôvodom nepredloženia dôkazov bola nečinnosť a pasivita žalovaných. Žalovaní mali možnosť vyjadriť sa k návrhu, ktorý im bol riadne doručený, a mohli v konaní uplatňovať procesnú obranu na pojednávaní, na ktoré boli predvolaní. Žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 M Cdo 14/2008, v zmysle ktorého účastník nemôže uplatniť tie skutočnosti a dôkazy, ktoré mohol uplatniť pred súdom prvého stupňa, ale neurobil tak. Z tejto zásady existujú výnimky vyplývajúce z ust. § 205a O.s.p., ak ide o nové skutočnosti a dôkazy, ktoré môžu byť odvolacím dôvodom. Tieto výnimky sa však nevzťahujú na súdený prípad. Žalovaní pred okresným súdom nijakým spôsobom nenamietali skutočnosti uvádzané v žalobe. Ich tvrdenia uvádzané v odvolaní potom predstavujú námietky, ktorými sa otvára skutkový stav a ktoré so sebou nesú dokazovanie, ktoré sa z titulu poučenia podľa § 120 ods. 4 O.s.p. skoncentrovalo do skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa do momentu vyhlásenia rozsudku. K odvolaciemu dôvodu, že pri doručovaní súdnej zásielky žalovanému v 2/ rade došlo k vadám, pretože zásielka bola vrátená ako neprevzatá dňa 12.08.2014, pričom mala byť vrátená až 13.08.2014, žalobca uviedol, že podľa čl. 21 bod 21.4. Poštových podmienok sa do odbernej lehoty zásielky započítavajú aj dni, počas ktorých bola zásielka uložená na pôvodnej pošte adresáta. Nakoľko žalovaný v 2/ rade mal zabezpečenú službu doposielania listových zásielok a zásielka mu na adresu Nemocničná 3333, 026 01 Dolný Kubín, bola riadne doručovaná, započítavajú sa do odbernej lehoty aj dni, počas ktorých bola zásielka uložená na pôvodnej pošte adresáta.

Podľa názoru žalobcu neobstoja účelové námietky žalovaných ohľadom neurčitosti uznaného záväzku. Ak by bolo pravdou tvrdenie právnej zástupkyne žalovaných, že záväzky uvedené v dohode v čase uskutočnenia vyhlásenia neexistovali alebo boli uhradené, absentoval by akýkoľvek dôvod na to, aby žalovaní takúto listinu podpísali. Žalovaní v tejto listine prejavili vôľu a účastníci dohodou o uznaní záväzku odsúhlasili pohľadávky zo vzájomného obchodného styku k určitému dňu a dohodli sa na spôsobe ich úhrady. Je vyslovene účelové spochybňovať obsah takejto dohody v rámci odvolacieho konania. Ako absurdné vyznieva tvrdenie žalovaných, že žalobca mal súdu za účelom preukázania dôvodnosti nároku dokladať potvrdenia o tom, kedy bola pohľadávka čiastočne uhradená. Takáto povinnosť žalobcovi nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Bolo výlučne na žalovaných, aby preukázali, že došlo k zániku pohľadávky v celom rozsahu alebo v akejkoľvek časti. Žalovaní takúto skutočnosť nepreukázali a takúto skutočnosť žalovaní ani netvrdili. Žalobca si zároveň uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) odvolanie žalovaného v 1/ rade odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p., keďže toto odvolanie bolo podané oneskorene. Odvolanie podané žalovaným v 2/ rade Krajský súd v Žiline ako súd odvolací prejednal v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok okresného súdu vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

K procesnému postupu krajského súdu, ktorý odvolanie žalovaného v 1/ a v 2/ rade posúdil bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/460/2014-256 zo dňa 09.06.2015 a doručovanie upovedomenia o termíne vyhlásenia rozsudku účastníkom konania prostredníctvom ich právnych zástupcov s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského

súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením a na internetovej stránke Krajského súdu v Žiline, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.06.2015, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p..

Krajský súd v Žiline konal potom, čo uznesením NS SR sp. zn. 1Ndob/4/2015 zo dňa 14. apríla 2015, právoplatným dňa 4.6.2015, predsedníčka senátu Krajského súdu v Žiline JUDr. Mária Dubcová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 13Cob/460/2014.

Aby došlo k vecnému prejednaniu odvolania odvolacím súdom, odvolanie musí spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku. Jednou z objektívnych zákonných podmienok prípustnosti odvolania je včasnosť jeho podania.

Podľa ust. § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Odvolacia lehota je lehotou zákonnou, čo znamená, že ju nemožno predĺžiť, ani skrátiť. Pre začatie plynutia odvolacej lehoty je rozhodujúce riadne a v súlade s právnymi predpismi vykonané doručenie rozhodnutia. Odvolacia lehota je lehotou procesnou, čo znamená, že začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po dni, kedy došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, t.j. po dni doručenia rozhodnutia. Na zachovanie tejto procesnej lehoty stačí, ak je odvolanie podané posledný deň lehoty osobne na súde, alebo odovzdané orgánu, ktorý je povinný ho doručiť.

Podľa ust. § 48 ods. 2 O.s.p., ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručенú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

Zo spisového materiálu okresného súdu krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok bol žalovanému v 1/ rade doručovaný na adresu Podhora 26, 034 01 Ružomberok, odkiaľ sa poštová zásielka okresnému súdu vrátila dňa 23.09.2014 s poznámkou pošty, že adresát je na danej adrese neznámy. Okresný súd následne doručoval zásielku obsahujúcu rozsudok žalovanému v 1/ rade na adresu Mostová 14, 034 01 Ružomberok, z ktorej sa zásielka rovnako vrátila súdu nedoručená dňa 29.09.2014 s poznámkou, že adresát je neznámy. Z úplného výpisu z obchodného registra na žalovaného v 1/ rade je pritom zrejmé, že žalovaný v 1/ rade mal na adrese Mostová 14, Ružomberok sídlo v období do 19.06.2007 a od 20.06.2007 je jeho sídlom zapísaným v obchodnom registri adresa Podhora 26, Ružomberok. Pre posúdenie otázky doručenia rozsudku okresného súdu žalovanému v 1/ rade je tak relevantné výlučne doručovanie na adresu Podhora 26, Ružomberok, teda na adresu, ktorá je ako adresa sídla žalovaného v 1/ rade uvedená v obchodnom registri. Podľa ust. § 48 ods. 2 O.s.p. tak k doručeniu rozsudku žalovanému v 1/ rade došlo uplynutím lehoty troch dní od vrátenia nedoručenej zásielky, doručovanej žalovanému v 1/ rade na adresu Podhora 26, Ružomberok, okresnému súdu. Ďalšie doručovanie, ku ktorému došlo na adresu Mostová 14, Ružomberok, bolo nadbytočné, nakoľko v čase tohto doručovania už bol rozsudok v súlade s ust. § 48 ods. 2 O.s.p. žalovanému v 1/ rade doručený, t.j. už nastali účinky kvalifikovaného doručenia žalovanému v 1/ rade, zakladajúce plynutie odvolacej lehoty. Doručovanie na adresu Mostová 14, Ružomberok sa pritom uskutočnilo na adresu, ktorá v danom čase nebola zapísaná ako adresa sídla žalovaného v 1/ rade v obchodnom registri, a teda toto doručovanie bolo v rozpore s ust. § 46 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého možno adresátovi doručiť písomnosť okrem iného v mieste jeho sídla.

Krajský súd preto uzaviera, že zásielka obsahujúca napadnutý rozsudok sa okresnému súdu z adresy žalovaného v 1/ rade zapísanej v obchodnom registri vrátila nedoručená dňa 23.09.2014, a preto sa v súlade s ust. § 48 ods. 2 O.s.p. táto zásielka považuje za doručенú po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu. Dňom doručenia je tak deň 27.09.2014, zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť dňom 28.09.2014 a posledným dňom na podanie odvolania bol deň 13.10.2014 (15. deň pripadol na 12.10.2014, čo bola nedeľa, preto došlo k posunu na najbližší pracovný deň podľa ust. § 57 ods. 2 O.s.p.). Žalovaný v 1/ rade spolu so žalovaným v 2/ rade cestou ich právnej zástupkyne pritom podali odvolanie proti napadnutému rozsudku na poštovú prepravu dňa 17.10.2014. Odvolanie žalovaného v 1/ rade bolo preto podané oneskorene.

Z vyššie uvedeného je nesporné, že odvolanie žalovaného v 1/ rade bolo podané oneskorene, a preto s poukazom na ust. § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p. krajský súd odvolanie žalovaného v 1/ rade proti predmetnému rozsudku okresného súdu ako oneskorene podané odmietol.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k námietke obsiahnutej v podanom odvolaní, v zmysle ktorej ide medzi žalovaným v 1/ rade a žalovaným v 2/ rade o vzťah dlžníka a ručiteľa, a teda o také ich spoločné práva a povinnosti, kde platia úkony jedného z nich aj pre druhého. S uvedeným názorom sa krajský súd nestotožnil. Hmotno-právnym základom vzťahu žalovaného v 1/ rade a žalovaného v 2/ rade je vzťah dlžníka a ručiteľa. Jedná sa o samostatné procesné spoločenstvo, kedy žalobca môže žalovať o plnenie každého zo žalovaných samostatne, alebo obidvoch žalovaných spoločne v jednom konaní. Tak žalovaný v 1/ rade, ako aj žalovaný v 2/ rade v konaní konajú každý sám za seba. Rovnako ide o samostatné spoločenstvo v prípade, ak veriteľ požaduje zaplatenie dlhu od solidárne zaviazaných dlžníkov (obdobne podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 257/2000, v zmysle ktorého „zmenkoví ručiteľia ako spoločne a nerozdielne zmenkovo zaviazané osoby majú v občianskom súdnom konaní postavenie samostatných procesných spoločníkov“). Keďže medzi žalovaným v 1/ rade a žalovaným v 2/ rade sa nejedná o nerozlučné procesné spoločenstvo, neplatia úkony jedného z nich aj pre ostatných, a preto sa odvolanie podané žalovaným v 2/ rade netýkalo práv a povinností žalovaného v 1/ rade.

Krajský súd primárne k dôvodom odvolania žalovaného v 2/ rade uvádza, že z nich boli vzaté do úvahy len tie, ktoré nemali charakter novo tvrdených skutočností neuvádzaných žalovaným v 2/ rade pred súdom prvého stupňa. Rozsudok okresného súdu preto mohol byť posudzovaný na základe podaného odvolania len v medziach odvolacích dôvodov, ktoré nemali charakter skutočností neuplatnených pred súdom prvého stupňa.

Podľa ust. § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že žalovaní v 1/ rade a v 2/ rade boli okresným súdom riadne poučení podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. Okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.8.2014, pričom tak žalovanému v 1/ rade, ako aj žalovanému v 2/ rade spolu s predvolaním na toto pojednávanie doručoval poučenie založené na č.l. 152 a 153 súdneho spisu, ďalej návrh na začatie konania a potvrdenie o pridelení veci zákonnému sudcovi. Súčasťou poučenia doručovaného žalovaným je tiež poučenie podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého všetky dôkazy a skutočnosti musí účastník predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada a takéto skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v ust. § 205a O.s.p.

Žalovaný v 2/ rade v podanom odvolaní spochybnil, že mu táto zásielka zo strany okresného súdu bola riadne doručená z dôvodu, že v rozpore s poštovými podmienkami bola skrátaná odberná lehota na vyzdvihnutie tejto zásielky na pošte. Žalovaný v 2/ rade zároveň predložil doklad o sledovaní predmetnej zásielky, podľa ktorého bola táto podaná na pošte dňa 23.07.2014, dňa 24.07.2014 bola prevzatá na doručenie, dňa 24.07.2014 bola vrátená, dňa 25.07.2014 bola zásielka prevzatá na doručenie a v ten istý deň bola uložená na pošte Dolný Kubín 1, dňa 12.08.2014 bola vrátená odosielateľovi z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote, dňa 13.08.2014 bola uložená na pošte Ružomberok 1 a dňa 13.08.2014 bola vrátená odosielateľovi. Žalovaný v 2/ rade argumentoval tým, že takýmto postupom došlo ku skráteniu odbernej lehoty, ktorá podľa poštových podmienok je stanovená v dĺžke 18-tich kalendárnych dní, a že zásielka mala byť okresnému súdu vrátená až dňa 13.08.2014.

Podľa čl. 21.1. Poštových podmienok, Všeobecná časť, (vnútroštátny styk), ktoré sú zverejnené na webovom sídle Slovenskej pošty (ďalej len „poštové podmienky“), zásielky, ktorých uloženie na pošte alebo u zmluvného výdajcu oznámil poštový doručovateľ adresátovi zanechaním písomného oznámenia, si môže adresát alebo oprávnený prijímateľ prevziať na pošte počas plynutia odbernej lehoty, ktorá je 18 kalendárnych dní.

Podľa čl. 21.2. poštových podmienok, do odbernej lehoty sa nezapočítava deň oznámenia o uložení zásielky na pošte, u zmluvného výdajcu, deň pripravenia zásielky na vyzdvihnutie z priečinka, alebo deň vloženia zásielky do Out BOXu.

Podľa čl. 21.4. poštových podmienok, ak adresát požiadava o doručenie zásielky na novú adresu v zmysle bodu 6.2.4. týchto poštových podmienok, pričom na základe neúspešného pokusu o doručenie bude zásielka uložená na príslušnej pošte adresáta, do odbernej lehoty zásielky sa započítajú aj dni, počas ktorých bola zásielka uložená na pôvodnej pošte adresáta. SP v oznámení o uložení zásielky na príslušnej pošte, vyznačí termín, do ktorého si môže adresát zásielku prevziať.

Podľa čl. 21.1. poštových podmienok, podmienky pre odbernú lehotu uvedené vyššie, sa nevzťahujú na zásielky, ktoré odosielateľ označil:

- a) poznámkou dispozičnej služby „Uložiť ..... dní“ - takto označené zásielky si môže adresát alebo oprávnený prijímateľ prevziať v odbernej lehote, ktorú určil odosielateľ,
- b) poznámkou dispozičnej služby „Neukladať“.

Podľa čl. 5.2.4. poštových podmienok, zásielku označenú poznámkou „Uložiť ..... dní“, uloží pošta po neúspešnom pokuse o doručenie, resp. po opakovanom pokuse o doručenie podľa požiadavky odosielateľa, najviac na dobu 17 kalendárnych dní. Odosielateľ uvedie poznámku „uložiť ... dní“ v ľavej časti adresnej strany zásielky alebo adresného štítku.

Z obsahu zásielky, ktorá je založená na čl. 160 súdneho spisu, krajský súd konštatuje, že v tomto prípade okresný súd ako odosielateľ zásielky úložnú lehotu skrátil uvedením poznámky „Uložiť 15 dní“. Predmetná zásielka obsahujúca predvolanie, žalobu a tiež poučenie okrem iného podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. bola podľa dokladu o sledovaní tejto zásielky uložená najskôr na pošte Dolný Kubín 1 a následne z dôvodu žiadosti o doposielanie bola uložená na pošte Ružomberok 1. Nakoľko zásielka bola z dôvodu jej neprevzatia na pošte uložená dňa 25.07.2014, okresným súdom ako odosielateľom určená odberná lehotá v dĺžke 15-tich dní, do ktorej sa započíta aj doba, počas ktorej bola zásielka uložená na pôvodnej doručovacej pošte, uplynula dňom 09.08.2014. Zásielka bola pritom okresnému súdu ako odosielateľovi vrátená až dňa 13.08.2014, čo je nepochybne po uplynutí určenej odbernej lehoty v dĺžke 15-tich dní. Takýmto doručovaním tak podľa názoru krajského súdu nedošlo k žiadnym vadám pri doručení návrhu na začatie konania spolu s príslušnými poučeniami a prílohami žalovanému v 2/ rade, a teda nedošlo k žiadnej vade konania tak, ako to žalovaný v 2/ rade v podanom odvolaní namietal. Žalovaný v 2/ rade bol okresným súdom riadne poučený podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., a preto rozsudok okresného súdu mohol byť posudzovaný na základe podaného odvolania len z tých dôvodov, ktoré nemali charakter skutočností, ktoré mali byť žalovaným v 2/ rade uplatnené už pred súdom prvého stupňa.

Z dôvodu riadneho vykonania poučenia podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. okresným súdom vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade preto krajský súd pri odvolacích dôvodoch žalovaného v 2/ rade vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, ktorým bol krajský súd v zmysle ust. § 213 ods. 1 O.s.p. viazaný, nakoľko nebola preukázaná žiadna z výnimiek uvedených v odsekoch 2 až 7 ust. § 213 O.s.p. a ani žiaden z taxatívnych dôvodov podľa ust. § 205a ods. 1 O.s.p. Okresný súd vo svojom rozhodnutí vychádzal zo zisteného skutkového stavu, podľa ktorého dohodou o uznaní záväzku a jeho splácaní žalovaný v 1/ rade svoj záväzok voči úpadcovi v celom rozsahu uznal a žalovaný v 2/ rade ako ručiteľ vyhlásil, že pohľadávku úpadcu ako veriteľa uspokojí, ak ju neuhradí dlžník. Zároveň z tejto dohody okresný súd ustálil aj vznik nároku žalobcu, v prípade omeškania dlžníka s úhradou, na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy až do zaplatenia. Podľa výsledkov dokazovania vykonaného pred okresným súdom žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal existenciu uplatnenej pohľadávky voči žalovanému v 1/ rade ako dlžníkovi a žalovanému v 2/ rade ako ručiteľovi.

K jednotlivým odvolacím dôvodom žalovaného v 2/ rade krajský súd uvádza, že žiaden z týchto dôvodov nebol žalovaným v 2/ rade uplatnený pred súdom prvého stupňa. Žalovaný v 2/ rade bol v konaní pred okresným súdom nečinný, k podanej žalobe sa nevyjadril a na nariadenom pojednávaní sa nezúčastnil. Neobstojí námietka žalovaného v 2/ rade, že okresný súd vo svojom rozhodnutí vychádzal výlučne z dôkazov, ktoré predložil žalobca. V zmysle ust. § 153 ods. 1 O.s.p. rozhoduje súd na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov a tiež na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné. Ak v priebehu prvostupňového konania žalovaný v 2/ rade žiadne dôkazy nenavrhol, okresný súd pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku nemohol vychádzať z iných dôkazov, než z dôkazov predložených žalobcom.

K odvolacej námietke žalovaného v 2/ rade, že sa nejedná o nárok vzniknutý z titulu vykonaných prác v zmysle zmluvy o dielo na diele Kubínske terasy, keďže časť pohľadávky vyplývala zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej vo forme notárskej zápisnice, ďalej k tvrdeniu, že záväzok v zmysle Dohody zo dňa 15.07.2011 bol v čase spísania tejto dohody už z veľkej časti, najmä vo vzťahu k notárskej zápisnici uhradený, čo má spochybňovať samotnú Dohodu zo dňa 15.07.2011, krajský súd uvádza, že sa jedná o novo tvrdený odvolací dôvod poskytnutý až v podanom odvolaní. Za stavu princípu neúplnej apelácie a koncentračnej zásady vyplývajúcej z ust. § 120 ods. 4 O.s.p. v spojení s ust. § 205a ods. 1 O.s.p. tak nebolo možné krajským súdom na tento odvolací dôvod prihliadať ako na relevantný. Rovnaké závery pritom platia aj ohľadom ďalších odvolacích dôvodov žalovaného v 2/ rade. Jedná sa o námietky, že penalizačné faktúry č. PE/09-002 až PE/09-006 nie sú záväzkami vzniknutými na základe dodania prác na diele Kubínske terasy, námietky, že niektoré z faktúr boli vystavené ešte predtým, ako bola Zmluva o dielo č. 1/2009, týkajúca sa prác na diele Kubínske terasy, uzavretá, námietky, že faktúra na náhradu škody bola vystavená ešte v čase, kedy vznik škody nebolo možné predvídať, a námietku, že nie je zrejmé, čo sa vo faktúrach myslí pod pojmom penále. Rovnako krajský súd nemohol prihliadnuť na spochybnenie priznaných úrokov z omeškania z dôvodu, že žalobca nepredložil dôkazy ohľadom času, kedy žalovaní v 1/ rade a v 2/ rade uskutočnili čiastočné úhrady. Za relevantnú nemožno považovať ani námietku žalovaného v 2/ rade, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by suma podľa Dohody zo dňa 15.07.2011 mala byť splatná do 31.07.2011. Žalovaný v 2/ rade tieto svoje tvrdenia, uplatnené v podanom odvolaní, neuviedol v konaní pred súdom prvého stupňa, a preto tieto novo tvrdené námietky nemôžu byť relevantným odvolacím dôvodom a nemôžu tvoriť základ pre preskúmanie napadnutého rozsudku okresného súdu. Rovnako tak krajský súd nemôže preskúmať ani tvrdenie, že v prípade žalobcom uplatnených penále sa má pravdepodobne podľa názoru žalovaného v 2/ rade jednať o úroky z omeškania a z týchto úrokov z omeškania požadované ďalšie úroky z omeškania a novo tvrdenou námietkou je aj tvrdenie žalovaného v 2/ rade, že záväzok uvedený v Dohode zo dňa 15.07.2011 v uznanom rozsahu netrval v čase uznania.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 174/2005, podľa ktorého „...ak súd prvého stupňa účastníka poučil v zmysle § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, postupom odvolacieho súdu, keď neprihliadol na dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, nebola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd rovnako, ako novo tvrdenú námietku neuplatnenú žalovaným v 2/ rade v prvostupňovom konaní posúdil tiež námietku žalovaného v 2/ rade ohľadom nelogického vyčíslenia úroku z omeškania zo sumy 1.036.872,85 Eur od 01.06.2011 do 20.01.2011. Aj ohľadom tejto námietky platí koncentračná zásada, v zmysle ktorej krajský súd nie je oprávnený posudzovať napadnutý rozsudok okresného súdu na základe novo tvrdených skutočností použitých až v podanom odvolaní. Ani ohľadom tejto námietky nie je možné konštatovať preukázanie žiadneho z taxatívne vymedzených dôvodov vyplývajúcich z ust. § 205a ods. 1 O.s.p. Žalovaný v 2/ rade nelogické vyčíslenie úroku z omeškania pred súdom prvého stupňa nenamietal. Ohľadom tejto časti výroku rozhodnutia okresného súdu krajský súd poukazuje aj na skutočnosť, že z takéhoto vymedzenia povinnosti zaplatiť úrok z omeškania za obdobie od 01.06.2011 do 20.01.2011 nevyplýva žiadna vykonateľná povinnosť, ktorou by bol zaťažený žalovaný v 2/ rade. Takáto formulácia výroku rozsudku okresného súdu tak nepredstavuje žiadnu vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade. Krajský súd preto na túto vadu konania podľa ust. § 212 ods. 3 O.s.p. neprihliadal. Výrok rozsudku okresného súdu napadnutý žalovaným v 2/ rade podaným odvolaním v tejto časti nevyznel v neprospech žalovaného v 2/ rade, keďže takto priznaný úrok z omeškania nie je možné vyčíslieť. Je nepochybné, že za uvedené obdobie

žalovaný v 2/ rade v omeškaní vôbec nemohol byť, a preto z tejto časti výroku napadnutého rozsudku okresného súdu pre žalovaného v 2/ rade nevyplývala žiadna vykonateľná povinnosť.

Vo vzťahu k námietke premlčania istiny a príslušenstva ohľadom pohľadávok z faktúr, ktoré žalovaný v 2/ rade uviedol v podanom odvolaní, uplatnenej rovnako žalovaným v 2/ rade až v podanom odvolaní, krajský súd uvádza, že koncentračná zásada v zmysle ust. § 120 ods. 4 a ust. § 205a O.s.p. sa vzťahuje na také skutočnosti a dôkazy, ktoré sa týkajú skutkových tvrdení, ktoré sú významné pre rozhodnutie veci, teda také skutočnosti a dôkazy, ktorými účastník realizuje svoju povinnosť podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p. (prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíše všetky potrebné skutočnosti a označí dôkazné prostriedky). Žalovaný tak má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo (nárok) nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre súdne uplatnenie. Premlčanie predstavuje uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Žalovaný v 2/ rade námietku premlčania uplatneného nároku uplatnil až v podanom odvolaní. Krajský súd však v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 120/2009 zo dňa 13.10.2009, podľa ktorého „...Námietky premlčania sa netýka koncentračná zásada konania vyjadrená v ustanoveniach § 120 ods. 4 a § 205a O.s.p. s výnimkou, ak by uplatnenie námietky premlčania bolo spojené s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov“. Podľa názoru krajského súdu žalovaným v 2/ rade vznesená námietka premlčania je práve takou námietkou, ktorej uplatnenie je spojené s uplatňovaním nových skutočností a dôkazov, ktoré žalovaný v 2/ rade uviedol až v rámci podaného odvolania. Námietka premlčania zo strany žalovaného v 2/ rade bola odvodená od jeho súvisiacich námietok, ktorými spochybnil listinné dôkazy predložené žalobcom v konaní. Žalovaný v 2/ rade teda uplatnil námietku premlčania v súvislosti s novými skutočnosťami a dôkazmi, ktorými sa má spochybniť predovšetkým dohoda o uznaní záväzku žalovaným v 1/ rade a tiež čiastočné úhrady, ktoré už žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade uskutočnili. Na posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania by tak bolo potrebné vykonať dokazovanie za účelom posúdenia odôvodnenosti tvrdení žalovaného v 2/ rade uplatnených až v podanom odvolaní. Uplatnená námietka premlčania zo strany žalovaného v 2/ rade je potom nevyhnutne spojená s uplatnením a posúdením nových skutočností a dôkazov, ktoré však žalovaný v 2/ rade bol povinný tvrdiť v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. a ust. § 120 ods. 4 O.s.p. v konaní pred súdom prvého stupňa. V zmysle uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sa tak koncentračná zásada konania týka aj žalovaným v 2/ rade uplatnenej námietky premlčania, a preto ani na túto námietku krajský súd v odvolacom konaní nemohol prihliadať.

Krajský súd aj z titulu princípu neúplnej apelácie a koncentračnej zásady nemohol posudzovať napadnutý rozsudok okresného súdu na základe novo tvrdených skutočností použitých žalovaným v 2/ rade až v písomne podanom odvolaní, nakoľko nebol preukázaný žiaden z taxatívnych dôvodov vyplývajúcich z ust. § 205a ods. 1 O.s.p. Za tohto stavu môže krajský súd len poukázať na závery rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje a ktoré neboli otvorené v odvolacom konaní práve pre nerelevantnosť nových odvolacích dôvodov žalovaného v 2/ rade. Za použitia ust. § 219 ods. 2 O.s.p. nie je potrebné, aby pri odkaze na podrobné závery rozhodnutia okresného súdu krajský súd opätovne v dôvodoch svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku. Tento postup krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého „...Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.“ Ďalej krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005, podľa ktorého „...v odvolacom konaní sa súd pri potvrdení rozhodnutia súdu prvého stupňa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“.

Krajský súd na základe vyššie uvedených zhodnotení konštatuje, že z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa vyplynula oprávnenosť nároku uplatneného žalobcom voči žalovanému v 2/ rade. Žalovaný v 1/ rade ako dlžník v celom rozsahu uznal svoj záväzok voči žalobcovi dohodou o uznaní záväzku, pričom súčasťou tejto dohody je vyhlásenie žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa. Ak žalovaný v 1/ rade ako dlžník a žalovaný v 2/ rade ako ručiteľ nesplnili v celosti svoj záväzok vyplývajúci voči žalobcovi z dohody o uznaní záväzku, rozhodol okresný súd vecne správne, ak žalobe žalobcu v celom

rozsahu vyhovel. Preto rozhodnutie okresného súdu bolo ako vecne správne krajským súdom potvrdené vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade.

Vo vzťahu k výroku rozsudku okresného súdu o povinnosti žalovaných v 1/ a v 2/ rade nahradiť žalobcovi trovy konania a zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania, krajský súd uvádza, že tieto výroky neboli odvolaním žalovaného v 2/ rade osobitne napadnuté. Jedná sa pritom o výroky, ktoré sú závislé od výroku v merite veci a ktoré boli pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia vo výroku o veci samej vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade rovnako potvrdené ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Okresným súdom určená výška trov právneho zastúpenia, ktorých náhrada bola žalobcovi v rámci náhrady trov konania priznaná, zodpovedá účelne vynaloženým trovám spojeným s uplatnením práva žalobcu voči žalovaným v 1/ a v 2/ rade. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov a žalovaní boli v konaní v celom rozsahu neúspešní, je vecne správny tiež výrok napadnutého rozsudku, ktorým okresný súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov súdny poplatok z podaného návrhu na začatie konania. Výrok o trovách prvostupňového konania a povinnosti zaplatiť súdny poplatok tak z titulu vecnej správnosti boli tiež vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade potvrdené.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ktoré bolo analogicky aplikované, a ust. § 151 ods. 1, 2, 4 O.s.p. Vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade krajský súd konštatuje, že žalovaný v 1/ rade podaním odvolania po uplynutí zákonom stanovenej lehoty zavinil, že odvolanie muselo byť odmietnuté, a preto mu vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Povinnosť náhrady trov odvolacieho konania zároveň vznikla tiež žalovanému v 2/ rade, nakoľko tento bol v odvolacom konaní v celom rozsahu neúspešný. Žalobcovi tak vo vzťahu k obidvom žalovaným vzniklo právo na náhradu včas uplatnených a vyčíslených trov odvolacieho konania, a to trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b) tejto vyhlášky bola priznaná odmena vo výške 1 x 3.753,17 Eur + 1 x režijný paušál vo výške 8,04 Eur. Za úkon - účasť na pojednávaní, pri ktorom došlo k vyhláseniu rozhodnutia krajského súdu, patrí podľa § 13a ods. 4 tejto vyhlášky odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, teda 1.876,58 Eur. Právny zástupca žalobcu však v písomnom vyčíslení trov odvolacieho konania zo dňa 17.06.2015 uplatnil za účasť na vyhlásení rozsudku krajského súdu odmenu len vo výške 1 základnej sadzby, teda 1 x 938,29 Eur. Konanie o náhrade trov konania je v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. návrhovým konaním, a preto podaným návrhom právneho zástupcu žalobcu je odvolací súd viazaný. Za účasť na verejnom vyhlásení rozhodnutia tak právnomu zástupcovi žalobcu bola priznaná odmena v uplatnenej výške 1 x 938,29 Eur + 1 x režijný paušál vo výške 8,39 Eur. Právnomu zástupcovi žalobcu ďalej patrí za cestu z Dolného Kubína do Žiliny a späť náhrada za stratu času za 6 polhodín x 13,98 Eur = 83,88 Eur a náhrada cestovného za použitie vozidla Ford Fiesta, ev. č.: DK 473AO pri základnej náhrade za 128 km x 0,183 Eur/1 km = 23,42 Eur, náhrade za pohonné hmoty pri spotrebe 6,9 l/100 km a cene PHM 1,374 Eur/1 liter x 128 km = 12,14 Eur, teda 35,56 Eur. Súčtom dôvodné trovy tohto odvolacieho konania predstavujú čiastku 4.827,33 Eur, čo vrátane DPH vo výške 20% = 965,46 Eur, zodpovedá sume 5.792,79 Eur. Keďže povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania vznikla tak žalovanému v 1/ rade, ako aj žalovanému v 2/ rade a jedná sa o ich spoločnú povinnosť vo vzťahu k žalobcovi, krajský súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že povinnosť náhrady trov uložil žalovaným v 1/ rade a v 2/ rade spoločne a nerozdielne. Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. sú žalovaní povinní trovy odvolacieho konania nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.